

مدیرعامل اتحادیه دام سبک مطرح کرد:

واردات میلیاردی گوشت قرمز، راه‌حل یا مانع تولید داخلی؟

سرویس اقتصادی -مدیرعامل اتحادیه دام سبک، با اشاره به موفق نبودن سیاست واردات گوشت قرمز گفت: واردات یک میلیارد و ۳۰۰میلیون دلاری نه تنها به تنظیم بازار منجر نشد، بلکه فشار سنگینی بر تولید داخلی وارد کرد، در حالی که تحقق خودکفایی در تولید گوشت قرمز نیازمند هماهنگی ملی، اصلاح نظام توزیع، ترویج علوفه‌های کم‌آب‌پر و تأمین اعتبار کافی است. درحالی‌که وزیر جهاد کشاورزی ازبرنامه‌ریزی برای دستیابی به خودکفایی در تولید گوشت قرمز تا پایان دولت چهاردهم خبر داده، آمارهای رسمی از کاهش شدید سرانه مصرف این ماده پروتئینی در میان خانوارهای ایرانی حکایت دارد؛ کاهش نگران‌کننده‌ای که کارشناسان آن را نشانه‌ای از کاهش قدرت خرید و ضعف سیاست‌های حمایتی در بازار گوشت می‌دانند.

۸۰ درصد تولید داخلی، هدف نهایی ۱۰۰ درصدی

غلامرضا نوری قزلبغ، وزیر جهاد کشاورزی، اخیراً در اظهاراتی رسانه‌ای اعلام کرده است که حدود ۸۰ درصد از نیاز کشور به گوشت قرمز در حال حاضر از محل تولید داخلی تأمین می‌شود و تنها ۲۰ درصد با واردات جبران می‌شود. به گفته وی، برنامه‌ریزی لازم برای رسیدن به خودکفایی کامل در این بخش در حال انجام است و دولت امیدوار است تا پایان دوره خود، وابستگی به واردات گوشت را به صفر برساند. نوری قزلبغ با اشاره به هدف گذاری قانون برنامه هفتم توسعه، تأکید کرده که خودکفایی در تولید محصولات اساسی از جمله گوشت قرمز، یک الزام قانونی است و وزارت جهاد موظف است در راستای تحقق آن، اقدامات لازم را با هماهنگی سایر نهادهای انجام دهد.

کاهش سرانه مصرف؛ واقعیتی که نمی‌توان نادیده گرفت

با وجود این وعده‌ها، مرکز آمار ایران و گزارشهای میدانی از بازار، چهره‌های متفاوت از وضعیت مصرف گوشت قرمز در کشور ترسیم میکنند. بر اساس آمار رسمی، سرانه مصرف گوشت قرمز در ایران در سالهای اخیر به طور معناداری کاهش یافته و به حدود ۵ تا ۶ کیلو گرم در سال برای هر نفر رسیده است؛ رقمی که در مقایسه با میانگین جهانی و همچنین وضعیت دهههای گذشته در ایران، بسیار پایین تلقی میشود.

ورود گوشت وارداتی؛ نه تنظیم بازار، نه حمایت از اقشار آسیب‌پذیر
در دو سال اخیر، دولت تلاش کرد با واردات گوشت منجمد، هم‌بازار را تنظیم کند و هم گوشت را در دسترس اقشار کم‌درآمد قرار دهد. با این حال، بررسی‌های آماری و میدانی نشان می‌دهد که این سیاست نیز با موفقیت همراه نبوده است. قیمت گوشت قرمز نه تنها کاهش نیافت، بلکه روند افزایشی خود را حفظ کرد. بسیاری از کارشناسان، از جمله افشین صدر دارسر، مدیرعامل اتحادیه دام سبک، معتقد است که این نوع واردات باعث افت قیمت دام در مزارع و آسیب به تولید داخلی شده، بدون آنکه اثری ملموس بر کاهش قیمت گوشت برای مصرف‌کننده نهایی داشته باشد. وی با اشاره به اظهارات وزیر جهاد کشاورزی مبنی بر ضرورت خودکفایی در تولید گوشت قرمز تا پایان دولت، اظهار کرد: ما باید ابتدا بررسی کنیم آیا واردات گوشت قرمز که با صرف منابع ارزی هنگفت صورت گرفت، به اهداف خود رسیده است یا خیر؛ گوی با اشاره به انعقاد قراردادهای واردات گوشت گفت: در شرایطی که بسیاری از مردم گوشت قرمز را از سفره خود حذف کرده‌اند، سؤال این است که آیا این واردات کمکی به افشار ضعیف کرده است یا خیر؟ ما حدود یک میلیارد و ۳۰۰ میلیون دلار در شرایطی که کشور با مشکلات ارزی روبه‌روست صرف واردات گوشت کردیم و باید ببینیم این اقدام آیا به هدف وعده‌های مصرف‌کننده منجر شده است یا نه. قیمت اقشار آسیب‌پذیر رسیده یا نه؟ صدر دارسر ادامه داد: تنظیم بازار برای کنترل قیمت گوشت در کف بازار و محله‌ها، نه فقط در چند فروشگاه زنجیره‌ای خاص. از سال ۱۴۰۱ تا پایان ۱۴۰۳، با وجود واردات سنگین، قیمت دام در کشور کاهش یافت اما قیمت گوشت همچنان روند صعودی داشت و این یعنی هدف اول واردات، یعنی تنظیم بازار، محقق نشد. وی افزود: سال گذشته حدود ۲۲۸ هزار تن گوشت گرم و منجمد وارد کشور شد، اما قیمت دام سبک از حدود ۳۲۰ هزار تومان به ۶۶۰ هزار تومان و دام سنگین از ۲۲۰ تا ۱۵۶ هزار تومان رسید، در حالی که قیمت گوشت افزایش یافت و هیچ تعادلی در بازار ایجاد نشد و حتی پس از مهر و آب‌ان که قیمت دام مقداری بالا رفت، باز هم قیمت گوشت وارداتی به‌خصوص گوشت بافت‌دار، افزایش یافت. مدیرعامل اتحادیه دام سبک با تأکید بر اینکه گوشت وارداتی به‌صورت عادلانه توزیع نشده، تصریح کرد: توزیع گوشت وارداتی محدود به تهران، کرج، گهگاهی مشهد و قم و نهانیاتی که در شهرستان‌های دیگر بود که این توزیع محدود نمی‌تواند به معنای تنظیم بازار در سطح ملی باشد. وی درباره هدف دوم واردات، یعنی تأمین گوشت برای اقشار آسیب‌پذیر، گفت: اگر هدف، حمایت از اقشار ضعیف بود، چرا فروش این گوشت به‌صورت عمومی و برای همه آزاد بود؟ هر کسی، حتی رستوران‌دار یا فرد ثروتمند هم می‌توانست هر مقدار بخواهد از فروشگاه‌های زنجیره‌ای خرید کند و همچنین نظارت کافی هم وجود نداشت. گزارش‌های پلیس امنیت اقتصادی نشان داد که در برخی موارد گوشت وارداتی احتکار شده بود. صدر دارسر با طرح این پرسش که «پس با چه روشی این ارز سنگین صرف واردات شد؟»، افزود: می‌توانستیم این منابع ارزی را صرف واردات دارو برای بیماران خاص کنیم، ما تولید داخلی داریم که نیاز به حمایت دارد و اگر به دنبال امنیت غذایی پایدار هستیم، باید به تولید داخلی تکیه کنیم، نه واردات. وی با اشاره به اختلال واردات گوشت در بهمن و اسفند سال گذشته به‌دلیل توقف پروازها، تأکید کرد: امنیت غذایی یعنی اینکه تأمین مواد غذایی در اختیار خودمان باشد. وقتی واردات وابسته به مردم بی‌پزی است که کنترل آن‌ها دست مانیست، نمی‌توان آن را ضمان امنیت غذایی دانست. مدیرعامل اتحادیه دام سبک در پاسخ به این دیدگاه که واردات می‌تواند نوعی سرمایه‌گذاری برای حفظ منابع داخلی در شرایط کمبود آب و مرع باشد؟ گفت: ما می‌توانیم با استفاده از علوفه‌های کم‌آب‌پر مانند خار شتر، چغندر علوفه‌ای، ماشک، و نخود علوفه‌ای، تولید داخلی را حفظ کنیم. این گیاهان مقاوم به شوری خاک و کم‌آب‌بر در کشور وجود دارند و باید کاشت آن‌ها در میان کشاورزان و مصرف آن‌ها میان امداران ترویج شود. او افزود: برنامه خودکفایی صرفاً به برنامه فنی معاونت امور دام محدود نیست، بلکه نیاز به پشتیبانی سایر معاونت‌ها نیز دارد. معاونت زراعت باید برنامه‌ای برای توسعه کشت علوفه‌های جایگزین داشته باشد، معاونت بازرگانی باید برای تأمین نهاده‌ها برنامه‌ریزی کند و سازمان تلت هم باید برنامه آموزشی و ترویجی برای کاشت و مصرف این نوع علوفه‌ها اجرا کند. صدر دارسر تصریح کرد: علاوه بر این‌ها، توزیع گوشت هم باید اصلاح شود. وقتی گوشتی که در کشتارگاه ۶۰ تا ۷۰ هزار تومان قیمت دارد با یک میلیون تومان به دست مصرف‌کننده می‌رسد، یعنی سیستم توزیع اشکال دارد و باید مراکز عرضه مستقیم در سطح کشور راه‌اندازی شود. وی ادامه داد: خودکفایی در تولید گوشت یک طرح ملی است و فقط با تلاش وزارت جهاد کشاورزی محقق نمی‌شود. سازمان برنامه‌بودجه باید اعتبارات ریالی و ارزی مورد نیاز این برنامه را تأمین کند. بانک مرکزی نیز باید از مورد نیاز تأمین کنند، نگهدار وزارت جهاد ماهانه فقط سهمیه محدودی دارد. وقتی قرار است تولید از ۹۰۰ هزار تن به ۱.۲ میلیون تن افزایش یابد، باید منابع لازم هم اختصاص یابد. مدیرعامل اتحادیه دام سبک در پایان تصریح کرد: با پتانسیل‌های موجود، این هدف دست‌یافتنی است. اگر تولید زیاد شود، بازار بهبود یابد، علوفه کم‌آب‌بر ترویج شود و هماهنگی بین دستگاه‌ها وجود داشته باشد، می‌توان قیمت تمام‌شده را کاهش داد و گوشت با نرخ مناسب‌تری به دست مردم برسد.

اقتصادی

ردپای گرانی از کارخانه تا بازار؛

زنگ خطر رکود تورمی به صدا در آمد!

■ طبق گزارش مرکز آمار ایران تورم تولیدکننده در هر سه بخش (ماهان، نقطه‌ای و سالانه) افزایشی است که نشان می دهد صنعت ایران

در برابر امواج سهمگین افزایش هزینه‌ها، تقریباً بی دفاع مانده است.

سرویس اقتصادی - اگرچه شاخص‌های مصرف‌کننده (CPI) در کانون توجه عمومی قرار دارند، اما تورم تولیدکننده (PPI) اغلب آزریر خطر اولیه برای جهش‌های قیمتی، تضعیف تولید، رکود تورمی و حتی بیکاری است.

در واقع افزایش پیاپی شاخص قیمت تولیدکننده، زنگ خطر تازهای را برای بدنه اقتصاد کشور به‌صدا درآورده است. این شاخص که نشان‌دهنده میانگین تغییرات قیمت کالاهایی است که تولیدکنندگان بابت فروش محصولات خود در داخل کشور دریافت می‌کنند، در ماه‌های اخیر روندی صعودی به خود گرفته و نشانه‌ای از فشاری فزاینده بر صنایع و تولیدکنندگان داخلی است. طبق آخرین آمار اعلامی از سوی مرکز آمار ایران شاخص قیمت تولیدکننده بخش صنعت در خرداد ماه به عدد ۱۷۵۸۰۰ رسید که نشان‌دهنده رشد ۲.۴ درصدی نسبت به اردیبهشت و افزایش ۴.۴ درصدی نسبت به خرداد سال گذشته است. همچنین تورم سالانه صنعت نیز با ۱.۵ واحد در صد رشد نسبت به ماه قبل، به ۳۴.۴ درصد رسیده است. این ارقام نشان می‌دهد که صنعت ایران در برابر امواج سهمگین افزایش هزینه‌ها، تقریباً بی‌دفاع مانده است و بسیاری از صنایع کشور به دلیل افزایش مداوم هزینه‌های تولید، در آستانه از دست دادن ظرفیت و رقابت خود قرار گرفته‌اند.

چرا تورم تولیدکننده مهم است؟

بر اساس تعاریف اقتصادی، تورم تولیدکننده شاخصی است که تغییرات قیمتی کالاها را در هر مرحله پیش از عرضه به مصرف‌کننده، یعنی در سطح تولید اندازه‌گیری می‌کند. به بیان ساده‌تر، این شاخص منعکس‌کننده میزان افزایش یا کاهش قیمت‌هایی است که تولیدکنندگان برای فروش محصولات خود دریافت می‌کنند؛ بدون آن‌که هنوز این کالاها به بازار مصرف راه یافته باشند. از این رو، تورم تولیدکننده یکی از مهم‌ترین شاخص‌های پیش‌نگر در اقتصاد به‌شمار می‌رود و معجزه زودتر از تورم مصرف‌کننده در تغییرات ساختاری در قیمت‌ها را نشان می‌دهد. در واقع، زمانی که شاخص قیمت تولیدکننده رو به افزایش می‌گردد، می‌توان انتظار داشت که طی هفته‌ها یا ماه‌های آینده، این افزایش هزینه در قالب افزایش قیمت کالاهای نهایی در بازار مصرف نمایان شود. از این منظر، این شاخص می‌تواند به عنوان «آزر هشدار اولیه» برای نظام اقتصادی در نظر گرفته شود. بررسی اظهارات کارشناسان صنعتی نشان می‌دهد که این افزایش معمولاً برآمده از مجموعه‌ای از عوامل ساختاری و بین‌المللی است که هر یک به تنهایی یا در تعامل با یکدیگر، فشارهای مضاعفی بر هزینه تمام‌شده تولید وارد می‌کنند.

۱- افزایش قیمت مواد اولیه: یکی از مهم‌ترین عوامل مؤثر بر تورم تولیدکننده، افزایش نهای مواد اولیه است. اعم از مواد معدنی، فلزات اساسی، فرآورده‌های پتروشیمی، مواد غذایی خام و سایر نهاده‌ها، در کشورهایی که بخش قابل توجهی از مواد اولیه را وارد می‌کنند یا به قیمت‌های جهانی وابسته‌اند، کوچک‌ترین نوسانات در بازارهای جهانی می‌تواند منجر به جهش در قیمت‌های داخلی و در نتیجه افزایش شاخص تولیدکننده شود.

۲- افزایش نرخ ارز:

در اقتصادهایی مانند ایران که بخش مهمی از زنجیره تولید به واردات وابسته است، جهه مواد اولیه، چه ماشین‌آلات، و چه فناوری- نوسانات نرخ ارز به‌ویژه افزایش نرخ دلار، مستقیماً منجر به رشد هزینه تولید می‌شود. حتی صنایعی که مواد اولیه داخلی مصرف می‌کنند نیز از اثرات روانی و ثانویه افزایش نرخ ارزی نصیب نمی‌مانند، چرا که انتظارات تورمی، قیمت‌ها را در کل زنجیره بالا می‌برد.

۳- افزایش هزینه‌های انرژی و حمل‌ونقل: تولیدکنندگان به شدت به قیمت حامل‌های انرژی وابسته‌اند؛ از گاز و برق گرفته تا سوخت مصرفی در حمل‌ونقل و ماشین‌آلات. هرگونه تغییر در نرخ تعرفه‌های انرژی یا سیاست‌های انرژی‌ای، مستقیماً در قیمت نهایی تولید اثر می‌گذارد. همچنین افزایش هزینه‌های حمل‌ونقل -چه درون‌شهری، چه بین‌شهری و چه وارداتی- یکی از مهم‌ترین عوامل رشد تورم تولیدکننده در سال‌های اخیر بوده است.

۴- اختلال در زنجیره تأمین:

اختلال در زنجیره تأمین به هر دلیل دلیلی -تحریم‌ها، مشکلات کم‌رگر، قوانین متغیر واردات، بحران‌های ژئوپلیتیکی یا حتی مشکلات لجستیکی داخلی- می‌تواند عرضه مواد اولیه را محدود کرده و قیمت آن را افزایش دهد.

مورد آخر نیز «بیکاری و تعطیلی بنگاه‌ها»

است چراکه افزایش هزینه‌های تولید در کنار افت فروش، سبب کاهش ظرفیت تولید و در نهایت تعطیلی بسیاری از بنگاه‌های کوچک و متوسط می‌شود. این فرایند به تدریج بر بازار کار نیز اثر می‌گذارد و نرخ بیکاری را افزایش خواهد داد.

پیشازان تورم و رکود

بررسی دقیق تورم تولیدکننده مستلزم رجوع به داده‌ها و ارقام رسمی منتشرشده در گزارش‌های آماری است که بر همین مبنا نیز باید اشاره کرد که در خرداد امسال، تورم ماهانه بخش صنعت (شاخصی که تغییرات قیمت تولیدکننده نسبت به ماه قبل را نشان می‌دهد) برابر ۲.۴ درصد بوده است.

با این حال، برخی گروه‌ها مانند ساخت محصولات غذایی افزایش بسیار بالاتری را تجربه کرده‌اند؛ تورم ماهانه این گروه ۷.۹ درصد ثبت شده است. این گروه با اختلاف در صدر جدول تورم ماهانه قرار دارد. علت می‌تواند افزایش قیمت مواد خام کشاورزی، بسته‌بندی، یا هزینه‌های توزیع باشد. افزایش این گروه نگران‌کننده است، چون مستقیماً بر قیمت مصرف‌کننده تأثیر می‌گذارد. در خصوص گروه‌های کم‌تحرک یا رکودی باید به ساخت سایر تجهیزات حمل‌ونقل با رشد تورم ۰.۳ درصد اشاره کرد؛ این گروه تقریباً در رکود است که نشانه‌ای از افت تقاضا، کمبود سرمایه‌گذاری یا راکد ماندن سفارش‌هاست. همچنین ساخت کک و فرآورده‌های نفتی که تورم منفی ۰.۱- درصدی را ثبت کرده است؛ کاهش ماهانه در این گروه به معنای کاهش قیمت تقاضا در این صنعت احتمالاً تحت تأثیر کاهش صادرات یا افت مصرف داخلی قرار گرفته است.

همچنین بررسی تورم نقطه‌به‌نقطه (تغییرات نسبت به ماه مشابه ماه قبل) در خرداد ۱۴۰۴، ۴۴.۴ درصد اعلام شده که نشان‌دهنده سطح بسیار بالایی از افزایش قیمت‌ها در بازه یک‌ساله است. ساخت انواع آشامیدنی‌ها با ۷۴.۷ درصد رشد نسبت به سال گذشته رکورددار مطلق تورم در کل صنایع است. این رشد احتمالاً ناشی از افزایش قیمت شکر، بطری، انرژی و سایر مواد بسته‌بندی بوده که با توجه به جایگاه این کالاها در مصرف عمومی، این رشد بسیار نگران‌کننده است.

کمترین تورم نقطه‌به‌نقطه نیز مربوط به ساخت سایر مصنوعات با ۱۹.۴ درصد رشد است که پایین‌ترین نرخ تورم نقطه‌به‌نقطه نشان‌دهنده فروکش کردن تقاضا، حاشیه سود پایین و احتمال رکود در این صنعت است. این صنایع اغلب شامل کالاهای غیر ضروری و تزئینی است.

تورم سالانه نیز نشان می‌دهد که در دوره ۱۲ ماهه منتهی به خرداد ۱۴۰۴، چه میزان افزایش قیمت در صنایع رخ داده که میانگین تورم سالانه کل بخش صنعت ۳۴.۴ درصد گزارش شده است.

در این بخش نیز ساخت انواع آشامیدنی‌ها با رشد ۵۰ درصدی همچنان در صدر بوده نشان‌دهنده روند مستمر افزایش قیمت‌ها در این گروه طی یک‌سال گذشته است. چنین عددی نشان می‌دهد که کنترل هزینه در این صنعت تقریباً غیرممکن شده است. کمترین تورم سالانه مربوط به ساخت سایر مصنوعات با رشد ۲۱.۶ درصدی است. این گروه از صنایع به‌وضوح در حالت رکودی قرار گرفته‌اند. احتمالاً با کاهش تقاضا، کاهش ظرفیت تولید و حاشیه سود پایین‌روبره هستند.

در مجموع اطلاعات آماری نشان می‌دهد که صنایع خوراکی و آشامیدنی در تمام شاخص‌ها (ماهان، نقطه‌ای، سالانه) پیشاز رشد قیمت هستند. این روند اگر ادامه یابد، می‌تواند تأثیر مستقیمی بر سفره مردم و امنیت غذایی کشور گذارد. از طرف دیگر، صنایعی مثل تجهیزات حمل‌ونقل، فرآورده‌های نفتی و مصنوعات، در حالت رکود قرار دارند و نیازمند حمایت‌های ویژه برای خروج از وضعیت ایستا هستند.

تورم تولیدکننده و سیاست‌گذاری‌های اقتصادی

کارشناسان معتقدند که در سیاست‌گذاری اقتصادی کشور، شاخص تورم تولیدکننده باید به اندازه تورم مصرف‌کننده جدی گرفته شود. به اندازه تورم مصرف‌کننده، دولت در مسیر تولید انباشته می‌شود، ممکن است به‌فروپاشی زیرساخت‌های تولیدی بینجامد. اگرچه کنترل تورم مصرف‌کننده در کوتاه‌مدت می‌تواند از بروز نارضایتی عمومی جلوگیری کند، اما مهار تورم در سطح تولیدکننده کید اصلی ثبات و رشد اقتصادی است. هرگونه افزایش بی‌ضابطه هزینه‌های تولید، در صورت سرکوب مصنوعی قیمت‌ها، باز هم سیستم اقتصادی به‌طور کلی آسیب خواهد دید. در مجموع، شاخص تورم تولیدکننده آیینیه شفاف از فشارهای ساختاری وارد بر بخش تولید است. هرگونه افزایش پایدار در این شاخص، به منزله افزایش هزینه‌های تولید و کاهش حاشیه سود بنگاه‌هاست که در بلندمدت منجر به افت سرمایه‌گذاری، کاهش اشتغال، گرانی کالاها و حتی تعطیلی واحدهای تولیدی خواهد شد. از این رو، دولت و سیاست‌گذاران باید با رصد مستمر این شاخص و عوامل اثرگذار بر آن، سیاست‌هایی را تدوین کنند که هم از افزایش بیش از حد هزینه‌های تولید جلوگیری کند و هم با حمایت هوشمندانه، مسیر رشد پایدار تولید داخلی را هموار سازد.

رئیس‌وپکس:

دولت و بخش خصوصی اقتصاد را یک ظرف مشترک ببینند

سرویس اقتصادی -رئیس اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی (اوپکس) گفت: امروز زمان سهم‌خواهی از حاکمیت نیست، حتی زمان تمرکز بر سودبنگاه و منافع شخصی هم نیست، بلکه مقطعی است که دولت و بخش خصوصی باید تمام اقتصاد را یک ظرف مشترک ببینند و تا حد امکان منافع را در آن واریز نکنانند. سیدحامد حسینی با بیان اینکه طبق آمارهای منتشرشده، تولید نفت ایران به پنج میلیون بشکه در روز نزدیک شده است، به مصرف داخلی نفت اشاره کرد و گفت: با این حجم تولید، صادرات نفت خام ایران قطعاً بیش از یک و نیم میلیون بشکه در روز شده است. وی اظهار داشت: نخستین تأثیر این افزایش تولید بر لایحه بودجه کشور قابل مشاهده است؛ چرا که می‌تواند شکاف کسری بودجه دولت را کاهش دهد. تأثیر دیگر این افزایش تولید مربوط به افزایش سهم ایران در بازار جهانی فروش نفت است که این موضوع می‌تواند در منافع آتی کشور اهمیت زیادی داشته باشد. حسینی با تأکید بر ضرورت حفظ این میزان تولید افزود: این کار نیاز به صرف هزینه و جذب سرمایه‌گذاری دارد. با توجه به بسته‌بودن مسیر سرمایه‌گذاری خارجی، احتمالاً باید تمرکز بر بخش خصوصی یا نهادهای شبه دولتی برای سرمایه‌گذاری در بخش بالادستی قرار گیرد تا استخراج حداکثری از میدانی نفتی صورت گیرد. این مسیر با شعار سال نیز مطابقت داشته و به نظر می‌رسد وزارت نفت نیز در پی تحقق این هدف است.

چهار مانع در مسیر افزایش تولید و صادرات

رئیس اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی به وجود چالش‌های فراوان در این مسیر اشاره کرد و گفت: ریسک بالای سرمایه‌گذاری در شرایط فعلی، نبود تقه‌یگنی مازاد در بخش خصوصی، نرخ‌های بالای سود تسهیلات ارزی برای سرمایه‌گذاران، ابهام در بازگشت سهم سرمایه و دیگر چالش‌های فنی، مالی و بازرگانی، از جمله موانع موجود در مسیر افزایش تولید و صادرات است. حسینی با اشاره به وضعیت بازار جهانی نفت خاطر نشان کرد: افزایش قیمت نفت بدون شک به نفع بازیگران بزرگ اقتصاد جهان از جمله چین و آمریکا نخواهد بود. یکی به دلیل الزام بر رشد اقتصادی بالا و دیگری برای کنترل تورم و کاهش نرخ بهره و در نتیجه کاهش کسری بودجه فدرال. بنابراین ۲ قدرت بزرگ اقتصادی دنیا علاقه‌ای به پایداری شرایط جنگی در خلیج فارس ندارند. وی ادامه داد: در مدل‌های تصمیم‌گیری، متغیرهای اقتصادی فقط یک بُعد ماجرا هستند و دولت‌ها لزوماً بر اساس این متغیرها تصمیمات ژئوپلیتیکی نمی‌گیرند. نمونه آن را می‌توان در پرونده خط لوله گاز روسیه به آلمان دید که با وجود منافع اقتصادی عمده، پلاستفاده مانده است.

باید برای همه احتمالات آمادگی داشته باشیم

رئیس اتحادیه به‌کنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی با اشاره به سرعت و پیچیدگی روند تحولات اخیر گفت: حتی استفاده از رایانه‌های بسیار پیشرفته نیز نمی‌تواند امکان پیش‌بینی دقیق سناریوهای مختلف را فراهم کند، و پیش‌بینی‌ها اغلب بر چند بُعد محدود استوار هستند. با این حال، تمام ذینفعان در حال بررسی سناریوهای مختلف موجود هستند و فعالیت حکم می‌کند که کشور برای همه احتمالات آمادگی داشته باشد. حسینی تأکید کرد: منطق بازاریابی بین‌المللی ایجاب می‌کند که تنوع‌بخشی به بازارهای هدف و روش‌های تحویل فرآورده‌های نفتی در اولویت استراتژی‌های فروش نفت خام قرار بگیرد. البته با فرض فعال شدن مکانیسم ماشه، این کار دشوار می‌شود اما در شرایط کنونی یک الزام است. در عین حال، حداکثرسازی درآمد و کاهش هزینه‌های دولت نیز باید مدنظر باشد، هرچند که حفظ تعادل بین رضایت اجتماعی و کاهش هزینه‌ها، اهمیت زیادی دارد. وی یادآور شد: تصمیم‌گیری‌ها و راه‌حل‌ها در آینده نزدیک نمی‌تواند صرفاً اقتصادی باشند و مولفه‌های سیاسی، نظامی، امنیتی، اجتماعی و دیپلماتی نیز در آن دخیل خواهند بود، مسئله‌ای که پیچیدگی تصمیمیات آتی را بیشتر می‌کند.

کدام خوراکی‌ها بیشترین و کمترین افزایش قیمت را داشتند؟

سرویس اقتصادی -مرکز آمار ایران شاخص قیمت کالاها و خدمات مصرفی خانوارهای کشور بر حسب بخش‌های اصلی و برخی گروه‌ها و طبقات کالایی تیرماه امسال را اعلام کرده که براساس آن نرخ تورم خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها به صورت کلی به ۵.۱ درصد رسیده است. براساس اعلام مرکز آمار ایران، در تیرماه امسال نان و غلات با ۱۶.۶ درصد، روغن‌ها و چربی‌ها با ۷.۳ درصد و گوشت قرمز و گوشت ماهیان با ۵.۸ درصد بیشترین افزایش قیمت را داشتند و در مقابل سه گروه قند، شکر و شیرینی‌ها با ۴.۵- درصد، میوه و خشکبار با ۲.۸- درصد و آموزش با ۱.۶ درصد، کمترین افزایش قیمت را در کالاهای اساسی داشته‌اند. مرکز آمار ایران شاخص قیمت کالاها و خدمات مصرفی خانوارهای کشور بر حسب بخش‌های اصلی و برخی گروه‌ها و طبقات کالایی تیرماه امسال را اعلام کرده که براساس آن نرخ تورم خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها به صورت کلی به ۵.۱ درصد رسیده است. بر اساس داده‌های منتشر شده، نان و غلات بیشترین افزایش قیمت را داشته‌اند؛ به‌طوری‌که تورم ماهانه آنها به ۱۶.۶ درصد رسیده است. همچنین روغن‌ها و چربی‌ها (۷.۳ درصد)، گوشت قرمز و گوشت ماهیان (۵.۸ درصد)، نوشیدنی‌های غیر الکلی (۵.۷ درصد) و گوشت قرمز، سفید و فرآورده‌های آنها (۵.۵ درصد) افزایش قیمت داشته است. پس از آن دخانیات (۶.۳ درصد) و آب، برق و سوخت (۴.۹ درصد) در تیرماه افزایش قیمت داشته‌اند.

در مقابل، بررسی داده‌ها نشان می‌دهد کمترین افزایش قیمت مربوط به سه گروه قند، شکر و شیرینی‌ها (۴.۵- درصد)، میوه و خشکبار (۲.۸- درصد) و آموزش (۱.۶ درصد) است.

شعبه:۱: نوبنیاد۳، مرکز فرید آرین، طبقه اول

شعبه:۲: صدف، مرکز فرید بساک، طبقه همکف

۰۹۰۲۲۹۲۲۰۹۹

۰۷۶۴۴۴۵۴۹۶۳

hany_tahrir

هانی تحریر

جایزه بزرگ!!!

